

En fullspäckad resa till Egypten

Inför den Egyptenresa under ledning av vår medlem Leif Hjärre, som ligger framför oss i Traveller's Club i Malmö, kan det vara intressant att ta del av S. Ola Thulins rapport från den resa han nyligen genomfört.

utgjorde de ett formidabelt radarpar, som gav alla deltagarna djupa insikter i såväl den gamla historien som i det moderna egyptiska samhället.

När jag för snart ett och ett halvt år sedan frågade Leif om han hade någon Egyptenresa på gång, blev svaret: "nej, jag har ingenting planerat, men om du kan få ihop ett gäng på minst 20 personer, så arrangerar jag gärna en resa åt er".

Så det var bara att sätta igång. Leif och jag hjälptes åt att kontakta vänner

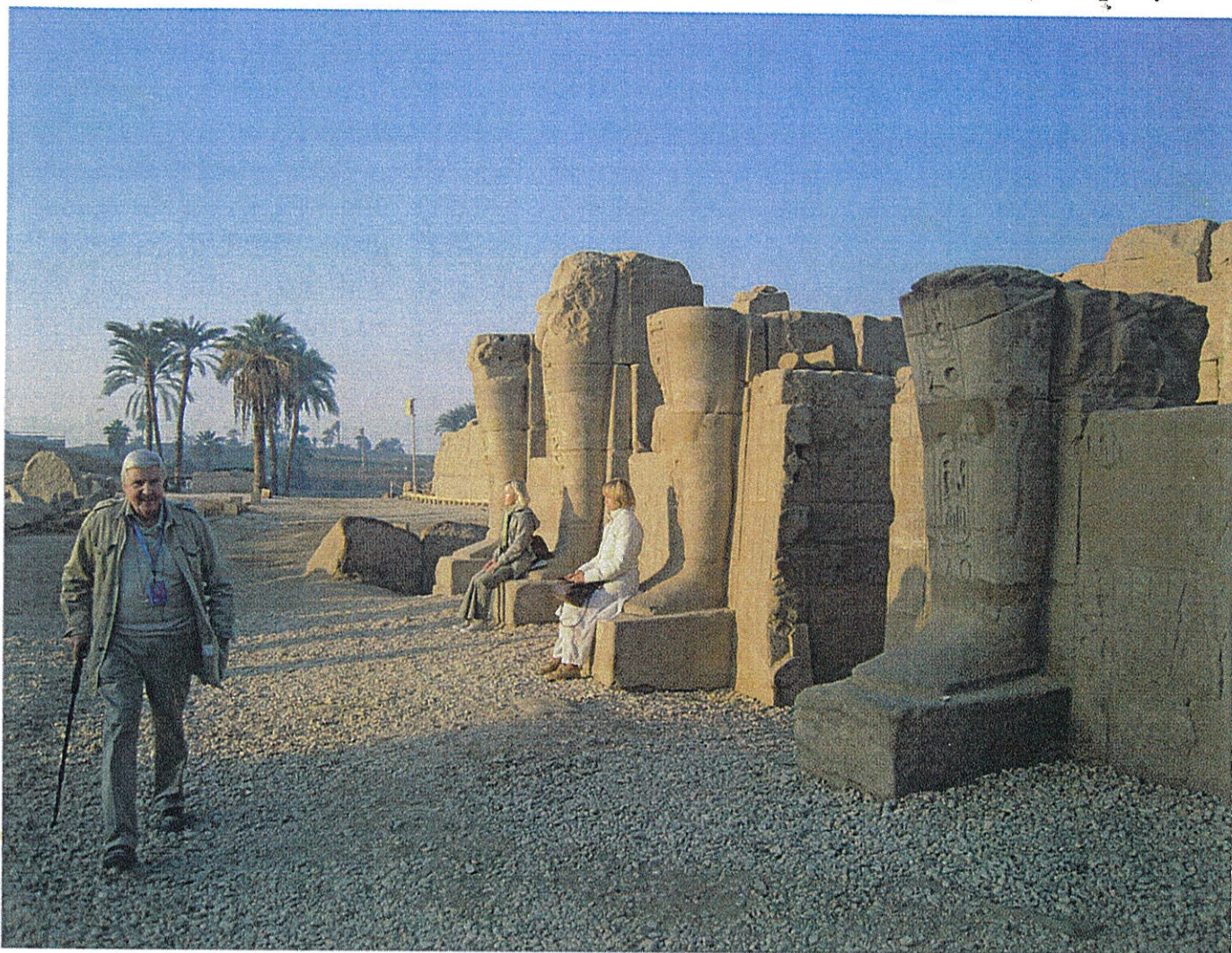
och bekanta och till slut var vi uppe i fyrtio deltagare, som gav sig iväg till Kairo den 3:e januari.

Att Leif är en spränglärd egyptolog, vet alla som någon gång hört honom hålla föredrag eller läst någon av hans böcker. På denna resa kompletterades han dessutom av vår lokala guide, Ayman, och tillsammans

RESA GENOM HISTORIEN

Resan gick huvudsakligen i historiskt kronologisk ordning och man började med resterna av den gamla huvudstaden Memphis och därefter världens äldsta bevarade stenbyggnad, farao Djosers trappstegspyramid i Sakkara.

Dagen bjöd på ytter-

Reseledare Hjärre kollar in de vackra tempelgudinnorna i Karnak

ligare pyramider och museer och avslutades med de stora pyramiderna på Gizaplatån, det enda kvarvarande av antikens sju underverk, och den tillhörande Sfinxen och solbåten. Då ett halvdussin av deltagarna var ledamöter av Uarda-Akademien, gavs också flera tillfällen att anspela på spexet Uarda och första gången var när "Py-py-duetten" framfördes vid Cheopspyramidens fot.

Vi fick också lära oss att den västra Nilstranden var dödens region – här finns alla mer betydande gravplatser, från pyramiderna i norr till Konungarnas dal i söder.

Då livet efter detta för de gamla egyptierna var avsevärt mer väsentligt än det pågående livet, byggdes också dessa monument för att kunna stå emot tidens tand.

På östra sidan av Nilen levde man och verkade och här låg också alla de faraoniska palatsen.

Dessa var emellertid uppförda av lertegel och har sedan länge vittrat sönder. Däremot brydde man sig mer om gudarna, och deras tempel, av vilka vi såg tio stycken, byggdes i mer motståndskraftiga material. Vår pedagogiske guide Ayman prantade också om och om igen i oss skillnaderna mellan Övre och Nedre Egypten,

de två rikena som för 5 000 år sedan förenades till den snart så lysande högkulturen. Ett besök på det egyptiska museet ingick självfallet också, inklusive beskådande av flera berömda mumier (Ramses II m.fl.), skatterna från Tut-Ankh-Amons grav och mycket annat.

Ett besök på Saladins gamla citadell hanns också med och här fick vi av Ayman en grundläggande undervisning om Islam och dess religiösa tänkesätt. Efteråt besöktes basarkvarteren med lunch på Naguib Mahfouz' favoritrestaurang.

Kairos historiska omgivningar liksom sevärheterna i själva staden stod dock i bjärt kontrast till vad som i övrigt måste vara en av världens smutsigaste städer och även de stinkande kanalerna med sina ruttna djurkadaver och trottoarernas sopberg, som invånarna plöjde sig fram genom, gjorde på många ett outplånligt, om än mer negativt, intryck.

Efter en natts tågresa anlände vi så till Luxor, en stad som tack vare en ambitiös guvernör numera är skinande ren i jämförelse med Kairo. Väl framme kastade vi oss genast ut i Konungarnas dal med dess fascinerande och vackert dekorerade, men tyvärr

utplundrade, klippgravar.

Luxor är också platsen för det nya rikets viktigaste huvudstad Thebe och sevärheterna i trakten är många. Här finns den mest betydande kvinnliga faraonens, drottning Hatschepsut, tempel i nästan grekisk stil (fastän mer än 1 000 år tidigare) och här finns de inte minst från Uarda berömda Memnonstoderna, den enda återstående resten av Amenhoteps III:s dödstempel.

Störst intresse på den östra stranden tilldrar sig de två berömda templen, Karnaktemplet och Luxortemplet, en gång förenade av en drygt två kilometer lång sfinxallé, som nu, på initiativ av den nämnde guvernören, håller på att återställas.

Till Karnaktemplet kom vi kl. 06.00 på morgonen (efter uppstigning vid 5-tiden), men det var väl värt besväret att vara i stort sett ensamma i denna imponerande tempelanläggning och dessutom få se solen gå upp över den.

SJU DYGN PÅ NILEN

De därpå följande sju dygnet tillbringades ombord på en nilkryssare av god kvalitet. Här kunde man avnjuta såväl ett dopp i poolen som en öl i baren och blott alltför många och alltför rikhaltiga måltider, också

Galabeya-party på båten med tre vackra damer – eller har det kommit en katt ibland hermelinerna?

av mycket god kvalitet. Speciellt kan nämnas de magnifika dessertbufféerna, en förklaring så god som någon till att Egyptens folksjukdomar framför andra är karies och typ II-diabetes. En kväll fick vi också tillfälle att ikläda oss galabeya – en traditionell egyptisk dräkt och äta traditionell egyptisk mat. Efter uppehåll i bl.a. Horustemplet i Edfu och Sobektemplet i Kom Ombo, anlände vi så småningom till Assuan. Här fick vi uppleva ett ljus- och ljudspel vid Isistemplet på Filae-ön, ett senare tempel i grekisk-romersk stil. Många romerska kejsare var nämligen mycket förtjusta i Egypten och vid Isistemplet återfinns t.ex. kejsar Trajanus s.k. kiosk, en tjusig romersk tempelbyggnad med korintiska kapitäl, vilken inte har särskilt stora lik-

heter med Pressbyråns moderna motsvarigheter.

De som önskade kunde också göra en kameltur i den intilliggande öknen. Därefter besöktes en nubisk by, där fattigdomen var avsevärt mer påtaglig än i själva staden. Nubierna bodde tidigare till största delen något längre söderut, men de flesta av deras boplatser dränktes i Nassersjön när högdammen byggdes på 1960-talet. I Assuan finns också ett intressant nubiskt museum och man kan även besöka de från spexet Uarda välkända "brännheta stenbrotten", varifrån all granit hämtades till obelisker och andra minnesmärken.

Den sydligaste delen av resan var en flygtur från Assuan över Nassersjön till Abu-Simbel. Här ligger två av den store tempelbyggaren Ramses II:s mest berömda bygg-

nadsverk – klipptemplet till dels honom själv, dels till hans favorithustru Nefertari. Dessa tempel skulle ha dränkts av den jättelika sjön om inte kraftfulla åtgärder vidtagits. Den metod man till slut bestämde sig för var att flytta templet 200 meter inåt land och till 70 meters högre höjd. Detta skedde med hjälp från bl.a. Sverige och vid besöket kan man inte (utom från baksidan) ana att de flyttats.

Efter ytterligare ett par tempelbesök (bl.a. Luxortemplet) flög vi så tillbaka till Sverige, åtskilligt kunnigare avseende egyptologiens fascinerande värld. Som man kan förstå var detta en fullspäckad bildningsresa med den ena upplevelsen mer storslagen än den andra och att bland alla dessa höjdpunkter – pyramiderna, egyptiska museet, Karnak, Abu Simbel etc. – utse någon särskilt låter sig inte göras. Trots det intensiva programmet kändes det ändå aldrig pressat, mycket tack vare rekreationsmöjligheterna ombord på vår båt.

En resa till Egypten med Leif Hjärre är något man måste unna sig åtminstone en gång i sitt liv om man har möjlighet.

S. OLA THULIN